

[Stumph.]

Medvirken af de kendte Foreninger; han saa med stor Sympati paa disse Bestræbelser, ligesom han paaskønnede den Interesse, som de lokale Beboere viste dette Arbejde. Ministeren lovede Udvalget, at han vilde stille sig forstaaende over for yderligere Støtte til denne Sag.

Ved den højtærede Ministers velvillige Medvirken tror jeg, det er lykkedes i den udførlige Betænkning at fastslaa Regler, der kan efterleves, og som vil lette Byrderne for Kvarterværterne. Der bliver nu faste Linier at gaa efter, hvor man hidtil har manglet saadanne, og Soldaterne vil efter Lovforslagets Gennemførelse faa bedre Kaar, end de har haft hidtil, hvad der kun kan glæde og tilfredsstille os alle.

Jeg kan derfor paa hele Udvalgets Vegne indstille Lovforslaget til Vedtagelse uændret.

J. S. Foget: Jeg har med Beklagelse lagt Mærke til, at den højtærede Minister ikke har set sig i Stand til at efterkomme den Henstilling, jeg fremsatte ved første Behandling. Der staar i Betænkningen:

„Udvalget mener herefter at turde gaa ud fra, at der vil blive truffet Aftale om en Betaling, der paa den ene Side kommer til at staa i et rimeligt Forhold til Kosttillægget og paa den anden Side svarer til den Kost, der bliver ydet.“

Der kan jo ikke føres nogen Diskussion om, hvad „man gaar ud fra“, men det Spørgsmaal, som jeg gerne vilde have løst, var, at man fjernede det Irritationsmoment, der findes. Jeg kan forsikre for, hvad den højtærede Minister sikkert ogsaa ved, at Kvarterværterne gerne vil gøre det saa godt som muligt for de indkvarterede og føler en særlig Pligt til at gøre det bedst muligt for Befalingsmændene. De opvarmer meget ofte uden Pligt dertil særlige Lokaler og foranstalter under alle Omstændigheder Spisning to Steder, hvad man paa almindelige Bondegaardere ellers ikke gør. Efter en saadan Indkvartering vil man i al Almindelighed, hvis det drejer sig om faa Dage — og i saa Fald har det jo ikke saa stor Betydning —, sige: Det koster ikke noget. Men ogsaa for længere Tids Indkvartering vil det være meget vanskeligt at fastsætte en Pris. Det vil i Praksis altid komme til at ligge saaledes, at vedkommende Befalingsmand siger til sin Kvartervært: Hvad skal De have for at have haft mig i denne Tid? Ja, hvad giver en menig, og hvad plejer De at give? Og saa bliver der Tovtrækning om, hvilket Beløb der skal fast-

sættes, og det ender meget ofte, ja, jeg tror at turde sige som Regel med, at Kvarterværten siger: Naa, ja, saa siger vi, De bor her gratis. Jeg indrømmer, at det er Kvarterværtens egen Fejl, naar han ikke faar noget for det, og det sagde jeg ogsaa ved første Behandling. Men jeg mener, at det vilde være rimeligt, om man fastsatte en Betaling for Befalingsmændene, ligesom man gør det for de menige. Jeg har den Opfattelse, at det ikke er noget, der skal ind i Loven, det kan ordnes rent administrativt, men jeg henstiller endnu en Gang meget indtrængende til den højtærede Minister, at dette Spørgsmaal bliver ordnet.

Formanden: Den højtærede Forsvarsminister, der under denne Forhandling ogsaa repræsenterer den højtærede Indrigsminister, har Ordet.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen):

Jeg vil gerne over for det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) gøre opmærksom paa, at det har sine Vanskeligheder at fastsætte en bestemt Betaling for Befalingsmændenes Kost. De vil ofte være optaget af forskelligt Arbejde ogsaa uden for den egentlige Tjenestetid, hvor de har med Mandskabet at gøre; der vil være mange forskellige Forhold, som gør, at de ofte ikke kan indkvarteres med hel Forplejning og derfor maa have et Beløb til Raadighed for selv at kunne sørge for en vis Del af Forplejningen uden for Kvarteret. Jeg kan dog ikke tro, at der ret mange Steder skulde være Tovtrækning om dette Spørgsmaal. Jeg har ikke hørt noget om det før. Det er muligt, at der visse Steder er Vanskeligheder af den Art, som det ærede Medlem har nævnt, men at der ligefrem skulde være Tovtrækning, tror jeg ikke. Efter de Oplysninger, jeg har indhentet, anser man det overalt for en naturlig Ting, at Befalingsmændene yder Betaling i rimeligt Forhold til, hvad de modtager, saaledes som det er nævnt i Betænkningen. Vi kan næppe komme det nærmere, men jeg tror ikke, der kan opstaa Vanskeligheder i den Anledning. Det er Hensigten, naar Sagen er gennemført i Rigsdagen, at underrette Hærens Afdelinger og dermed Befalingsmændene om de Udtalelser, som er fremsat i Betænkningen her, saa at denne Betænkning kan tjene som Vejledning for, hvordan man skal forholde sig paa de forskellige Omraader. Jeg tror, vi skal afvente, hvorledes det vil gaa, og jeg føler mig overbevist om, at det vil gaa udmærket, naar man skal tale sig til Rette om Tingene.